

جستجوی آب در طبیعت و کوهستان

به همراه داشتن آب کافی مهم ترین مسئله برای رفتن به کمپ است. وقتی شما در شرایط بحرانی قرار دارید مهم ترین مسئله تهیه آب است. در ادامه با چند روش برای پیدا کردن آب در طبیعت و کوهستان با [سلوچ](#) همراه باشید.

شرایط اضطراری و یافتن آب

وقتی در شرایط خاصی و اضطراری در طبیعت گیر افتاده باشیم اولین چیزی که باید به آن فکر کنیم تهیه آب است، زیرا نرسیدن آب کافی به بدن می تواند باعث گیجی، کند شدن ذهن و غلظت خون گردد همچنین کم آبی بدن می تواند باعث افزایش ترس و سرد شدن بدن گردد. حالا اگر شما در منطقه کویری و گرمی گیر افتاده باشی که شرایط بدتر نیز می شود برای مثال در مناطق کویری ایران در تابستان و در دمای ۴۹ درجه و بدون مصرف آب حداکثر زمانی که یک فرد زنده می ماند چیزی در حدود ۲ الی ۳ ساعت هست.

در صورتی که همین فرد در زمان تابش در زیر سایه استراحت کند و در شب به ادامه مسیر بپردازد در حدود ۵/۲ روز می تواند بدون مصرف آب به زندگی ادامه دهد. نکته حایز اهمیت دیگر این است که برای هر روز زنده ماندن در دمای ۴۹ درجه (با احتساب استراحت در روز و حرکت در شب) به مقدار ۲ لیتر آب نیاز است.

یافتن آب در کویر

در کویر زمانی که تشنه هستید آب را فوراً بنوشید، آب را قورت ندهید، بلکه آن را در دهان مزه مزه کنید و به آرامی بنوشید، از فعالیت های غیر ضروری پرهیز کنید و پناهگاهی برای در امان ماندن از تابش خورشید بیابید، در صورتی که هیچ سایه ای نیافتید بدن خود را در شن ها دفن کنید و تکه پارچه ای بر روی سر خود بکشید تا از تابش مستقیم در امان بمانید، هرگز در گرما لباس های خود را در نیاورید این کار باعث شدت تعرق شما خواهد شد هرچند که احساس گرمای کمتری کنید، حتی صورت خود را نیز بپوشانید، در هنگامی که آب محدود در اختیار دارید مصرف غذا و نمک را کاهش دهید و در هنگامی که هیچ آبی در اختیار ندارید به هیچ عنوان غذا نخورید.

Soluch.ir

مرجع تخصصی کوهنوردی و طبیعت گردی

بدن شما قادر است تا ۱۰ روز بدون مصرف غذا در شرایط سخت به زندگی ادامه دهد.

اگر آبی به همراه دارید، برای خنک کردن آن پارچه‌ای نمناک به دور ظرف حاوی آب بپیچید به گونه‌ای که کاملاً آن را بپوشاند، رطوبت پارچه در هنگام تبخیر حرارت آب درون ظرف را می‌گیرد و دمای آب را کاهش می‌دهد. این روشی بوده است که گذشتگان برای خنک نگاه داشتن آب از آن استفاده می‌کرده‌اند. پس از خشک شدن پارچه مجدداً آن را مرطوب کنید. برای مرطوب نگه داشتن پارچه می‌توانید از آب شور باتلاق‌ها استفاده کنید. حالا وقت آن رسیده که شما با روش‌های مختلف بتوانید به آب برسید.

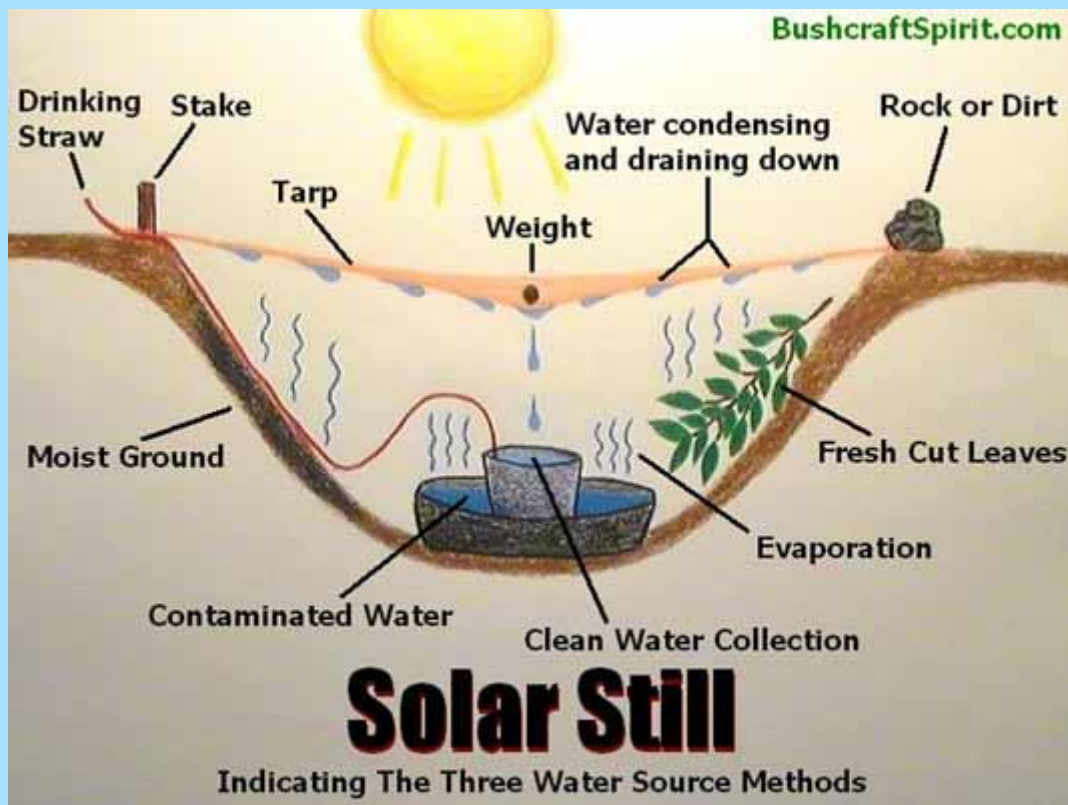

روش‌های یافتن آب در طبیعت

۱. تهیه آب به کمک خورشید

خورشید یکی از روش‌های تهیه آب در کویر این است که گودالی به ارتفاع ۴۰ سانتی‌متر در زمین حفر کنید (این روش در شن‌های روان چندان کار ساز نیست) در ته گودال لیوان و یا کاسه‌ای قرار دهید سپس روی گودال را با ۱ تکه پلاستیک کاملاً بپوشانید و دور تا دور گودال را با سنگ ریزه بپوشانید سپس یک سنگ بسیار کوچک در وسط پلاستیک قرار دهید به گونه‌ای که سنگ ریزه دقیقاً از دید بالا در وسط لیوان قرار داشته باشد. از این طریق در اثر تابش و گرما، خاک رطوبت خود را از دست می‌دهد و بخار آب حاصل در برخورد با پلاستیک به شکل قطرات ریز درون لیوان می‌چکد. در این روش می‌توانید در هر ۶ ساعت نصف لیوان آب تهیه کنید و قطعاً کاری زمان‌بر است و باید صبر پیشه کنید.

۲. تهیه آب با استفاده از گیاهان

روش دیگر تهیه آب در کویر استفاده از گیاهان کویری است. این گیاهان معمولا ریشه و ساقه پر آبی دارند. البته باید متذکر شوم که امکان اسکان مارها و ... در این محلها وجود دارد البته نه در هر فصل عموما تابستانها.

۳. تهیه آب با استفاده از آب نمک

در محلی که دریاچههای نمک وجود دارد می توانید معمولا در ۵۰ سانتی متری به آب نمک برسید. می توانید با جوشاندن و سپس سرد کردن بخار آب به آب دست یابید به روش تقطیر که در مطالب فوق ذکر شده است. (کیسه و لیوان)

اگر به این امکانات هم دسترسی نداشتید تکه ای از ریگ بیابان را در زیر زبان خود قرار دهید این روش باعث می شود بزاقهای دهان شما ترشح شوند و از میزان تشنگی شما کاسته شود.

۴. پیدا کردن آب دنبال کردن رد پای جانوران

رد پای جانوران از راحت ترین راههای تهیه آب تعقیب رد پای جانوران است مطمئن باشید اگر در منطقه ای که شما هستید رد پای جانوری وجود داشته باشد قطعا به آب نزدیک هستید، شترها در بیابان و اکثر جانوران در هنگام غروب آفتاب به سمت آب می روند و در نهایت شما را به سمت آب هدایت می نمایند. اغلب حیوانات مدام به آب نیاز دارند. علف خوران اگرچه در مسافت های طولانی چرا می کنند؛ ولی هرگز از آب دور نمی شوند، چرا که صبح زود و غروب نیاز به آبشخور دارند. پیگیری ردپای شکارهای بزرگ اغلب به آب منتهی می شود. این ردپا را (رو به پایین) تعقیب کنید. گوشتخوارن می توانند مدت زیادی را بدون آب سر کنند؛ زیرا آب لازم برای بدن خود را از طریق شکار تأمین می کنند؛ بنابراین، نشانه های مثبتی برای رسیدن به آب نیستند.

۵. پیدا کردن آب به وسیله پرندگان

پرندگان دانه‌خوار، مثل سهره و کبوتر و مانند آن، هرگز از آب دور نمی‌شوند. این پرندگان صبح و عصر آب می‌نوشند. در نظر داشته باشید که وقتی این پرندگان مستقیم و پایین پرواز می‌کنند، به سمت آب می‌روند. وقتی از آب برمی‌گردند، سنگین‌اند و از درخت به درخت پرواز می‌کنند تا متناوباً استراحت کنند. مسیر آنها را پیدا کنید، به آب خواهید رسید.

پرندگان آبی می‌توانند مسافت‌های زیادی را بدون آب و غذا پرواز کنند. پس وجود آنان لزوماً علامت وجود آب در نزدیکی نیست. قوش‌ها، عقاب‌ها و دیگر پرندگان شکاری می‌توانند آب لازم برای بدن خود را از طریق مایعات موجود در بدن قربانیان خود تأمین کنند، پس نمی‌توان وجود آنان را علامت وجود آب دانست.

۶. تهیه آب با جمع آوری شبنم

شبنمبه استثنای باران‌های اسیدی که حاصل فعالیت کارخانه‌ها و مراکز صنعتی است و می‌تواند باعث ایجاد آلودگی در خاک شود، آب باران در هر کجا قابل شرب است و فقط نیاز به جمع کردن دارد. از حوضچه‌های بزرگ استفاده کنید. حفره‌ای در زمین ایجاد کنید و سطح کف و اطراف آن را با خاک رس بپوشانید، حوضچه‌ی خوبی خواهد بود و می‌تواند آب باران را برای شما ذخیره کند. اگر پلاستیک یا پارچه غیر قابل نفوذ دیگری به همراه ندارید، از ورقه‌های فلزی یا پوست درخت هم می‌توانید برای نگهداری آب استفاده کنید. اگر احتمال آلودگی در آب جمع‌آوری شده وجود دارد، آن را بجوشانید.

در مناطقی که هوا در روز خیلی گرم و در شب سرد است، شبنم فراوانی می‌توان پیدا کرد. وقتی شبنم روی سطوح فلزی جمع می‌شود، می‌توان آن را نوشید.

۷. تهیه آب به وسیله پارچه و لباس

از پارچه و لباس هم می‌توانید برای جمع‌آوری آب استفاده کنید و در موقع نیاز آن را بچلانید. یک راه جمع‌آوری آب توسط پارچه آن است که پارچه تمیز را دور ساق پا و زانوها بپیچید و در درون گیاه خیس قدیم بزنید.

پیدا کردن آب در طبیعت و کوهستان

بهترین مکان برای جستجوی آب، کف دره‌ها و مسیل رودخانه‌های خشک قدیمی است، جایی که آب طبیعتاً از زمین خارج می‌شود و امکان دسترسی به آب از هر جایی دیگر بیشتر است. اگر جوی یا حوضچه‌ی آب دیده نمی‌شود، به دنبال قسمت‌هایی از زمین که گیاه در آن روئیده است بگردید و سعی کنید نقطه‌ی مناسبی از آن را حفر کنید.

ممکن است آب کمپ پایین تر از سطح زمین وجود داشته باشد و در حفره جمع شود. حتی کندن کف آبکندها و بستر جوی‌های خشک ممکن است باعث جوشیدن چشمه‌ای در زیر سطح زمین شود، به خصوص در ریگزار این احتمال بیشتر وجود دارد. در کوه، شکاف‌های بین سنگ‌ها را بگردید، ممکن است آب پیدا کنید.

پیدا کردن آب در دشت‌های ساحلی

در ساحل، کندن زمین در بالای خط مدّ، به خصوص جاهایی که توده‌های شنی بادآورده وجود دارد، می‌تواند شما را به آب آشامیدنی برساند (حدود ۵ سانتیمتر یا ۲ اینچ که در روی آب شور قرار دارد). این آب ممکن است شور مزه باشد؛ اما قابل شرب است. در پایین پرتگاه‌های ساحلی، به دنبال سبزی‌ها و گیاهان آب‌دار بگردید، حتی خزه و سرخس. این گیاهان معمولاً درجایی که صخره‌ها جابجا شده و تغییر وضع داده‌اند، وجود دارند و همان جا ممکن است مقداری آب شیرین یا حتی چشمه پیدا کنید.

اگر چنانچه آب شیرین به هیچ وجه پیدا نشود، آب شور هم به وسیله‌ی تقطیر قابل استفاده است. (چگونگی انجام این عمل در بخش تقطیر و روش خورشیدی شرح داده می‌شود).

از هر حوضچه آب نخورید

دقت کنید هرگاه حوضچه‌ی آبی را دیدید که در اطراف آن گیاه وجود ندارد، یا استخوان حیوانات در آنجا دیده می‌شود، بدانید که احتمال خطرناک بودن آن آب زیاد است و ممکن است به مواد شیمیایی آلوده شده باشد. کنار آب را بررسی کنید، ممکن است نشانه‌های قلیایی شدن آب را پیدا کنید. همیشه آبی را که از حوضچه‌های آب روی زمین برمی‌دارید، بجوشانید.

در صحرا دریاچه‌هایی هستند که راه خروج ندارند. این دریاچه‌ها نمکی هستند و آب آنها قبل از نوشیدن باید تقطیر شود.

نظر شما چیست؟ به نظر شما چه راه‌های دیگری برای تهیه آب در طبیعت و کوهستان وجود دارد؟ شما از چه روش‌هایی استفاده می‌کنید؟ تجربیات خود را با ما و دیگر [سلوچی‌ها](#) در میان بگذارید.

